

מדוע השמיים הם כל כך גבוהים

אגדה מבנגל
ה.צ'ובדהורי

היא לא יכלה לחשוב על דבר אחר אלא על טאטוא
או ניקוי.

קיץ אחד היה חם במיוחד והאדמה יבשה מאוד.
בכל מקום היה אבק, על עצים, על גגות בתים
ובקתות, בעיני האנשים ואפילו באוויר. בכל הכפר
אנשים השתעלו והתעטשו ונחנקו מהאבק. האבק

לפני זמן רב השמיים היו נמוכים מאוד. אם נעמדת
על כסא והושטת את ידיך גבוה כמה שרק תוכל,
היית נוגע בשמיים.

ובאותו זמן באופק, איפה שהשמיים היו נמוכים
במיוחד, היה כפר קטן. בכפר זה, בבקתת בוץ
קטנה, בעלת גג קש, חיה אישה זקנה, כפופה
מאוד.

האישה הזקנה הכפופה הייתה הזקנה ביותר בכל
הכפר, ויתכן הזקנה ביותר שבעולם כולו. היא
הייתה כה זקנה שלא ידעה בכלל צורת חיים
אחרת. היא חיה לבדה בבקתה הקטנה שלה, כי
לא נשאר לה ידיד או קרוב משפחה כלשהו. לא
היה לה את מי לבקר או עם מי לדבר ולכן כל היום
הסתובבה סביב הבקתה, ניקתה, איבקה וטאטאה
פעם פה ופעם שם, שטפה את הרצפה פה או שם.

אבל האבק התרומם בכל מקום בעננים גדולים
וככל שהיא טאטאה יותר, כך יותר אבק התרומם
מהאדמה.

השמיים המסכנים התחילו להיחנק מהאבק
שהאישה הכפופה העלתה עם המטאטא שלה.
האבק נכנס לגרון שלהם ודגדג באף שלהם וגרם
להם להתעטש, עיטוש גדול שהרעיד את האדמה.
אנשים כיסו את ראשיהם והסתתרו בבתיהם מרוב
פחד. אך האישה הזקנה לא הרגישה בכך בכלל.
היא המשיכה לטאטא עם המטאטא שלה.
השמיים התעטשו שוב. האבק נעשה בלתי נסבל.

הוא נכנס לעיניהם והן דמעו וטיפות מים גדולות
התחילו לפול על האבק היבש למטה. אבל האישה
הזקנה לא הרגישה בכך, עד שטיפה גדולה, בוצית,
נפלה ישר על המפתן אותו היא טאטאה לפני רגע.

האישה הביטה בשמיים וטאטאה את הטיפה
מהמפתן. אבל מיד אחר כך נפלה עוד טיפה, ועוד
אחת, עד שהמפתן המטואטא והמשופשף היה
מלא טיפות גשם.

לא חס אפילו על השמיים המסכנים. הם היו כה
קרובים לאדמה שמשב רוח קטן ביותר גרם להם
להשתעל מהאבק.

גם הבקתה של האישה הזקנה התכסתה באבק.
היא טאטאה וטאטאה וטאטאה עם המטאטא שלה.
היא טאטאה בתוך הבקתה שלה, ומחוץ לבקתה
שלה, את המפתן הקדמי, את החצר שלפני הבית,

זה היא כבר לא יכלה לסבול. היא נעמדה ישר, כמה שרק הגב הכפוף שלה הרשה לה, והרימה את ידה אל השמיים. היא צעקה שיפסיקו לטפטף גשם על המפתן הנקי שלה. היא קיללה את השמיים ואיימה עליהם, אך השמיים המסכנים לא יכלו להפסיק להוריד גשם, כי כה התמלאו עיניהם באבק אותו טאטאה.

ובסוף האישה הזקנה התרתחה כל כך שהרימה את המטאטא שלה ונתנה מכה חזקה לשמיים. השמיים התעטשו עוד פעם וקפצו הצדה. אך היא המשיכה להכות בהם שוב ושוב.

בסוף השמיים לא יכלו לסבול יותר, לא את האבק, לא את הקללות ובמיוחד לא את המטאטא שהכה בהם כל הזמן. הם השתעלו והתעטשו והמשיכו לטפטף מים אבל עפו רחוק, רחוק איפה שהמטאטא של האישה הזקנה לא יוכל להשיג אותם, ונשבעו לא לחזור יותר.

לכן השמיים כל כך גבוהים היום. אפילו באופק, איפה שנדמה שהם נוגעים באדמה, הם גבוהים מאוד.